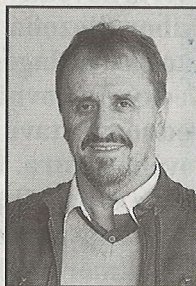

SRBSKÁ REPUBLIKA

Veselin Mišnić (*1954, Kolašina, dnes Čierna Hora), srbský básnik, po štúdiách v Cetinji a Belehrade učil na gymnáziu v Cetinji, potom desať rokov žil vo Viedni. Dnes žije v Belehrade ako spisovateľ na voľnej nohe. Píše poéziu, prózu, eseje, satiru. Vyšlo mu 35 kníh, ako prvá zbierka básní *Čarolije* (Kúzla, 1978), neskôr *Oboljeli kameleon* (Nemocný chameleon, 1981), *Hici sa dna srca* (Výstrely z dna srdca, 2001 a 2002), *Uspomene iz kaveza* (Spomienky z klietky, 2002), *Crtač krugova* (Maliar kruhov, 2003), *Niko nalik kiši* (Nik podobný dažďu, 2017) a zbierka *Pustinjske pesme* (Púštne básne, 2017), za ktorú autor získal Cenu Milana Rakića udeľovanú za najlepšiu knihu poézie vydanú v Srbsku v jednom roku.

VESELIN MIŠNIĆ

PÚŠTNA USPÁVANKA

Už sa viac nebojím snov
v ktorých nič nie je
a ktoré mi potom
znečisťujú bdenie očí
Dokonca ani toho
v ktorom práve zosnulá matka
vyčítavo hovorí
Synček
prebuď sa konečne
také sny aj mňa
dostali na túto stranu
do sveta tieňov
a nepohnutia
aj v snoch si na mňa zabudol
púštny piesok ťa celého pokryl
už sa na oázu nezmeníš

Utekám snom omámený
do tvojej náruče
Tej malej pevnosti
Okolo tvojho nežného srdca

Útočisko hľadám
v tvojom hrejivom smiechu
V očiach tvojich jemnučkých
zrátavam a počítam dni
dni púštne
a všetky ostatné
ktoré sme spoločne
z večnosti vytrhli

Zo srbčiny preložil a prebásnil Miroslav Demák.